

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18Cb/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720200621
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5720200621.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., sídlo Pribinova 25, Bratislava 824 96, IČO 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., sídlo Kubániho 16, Bratislava 811 04, IČO: 36 857 033, proti žalovanému v rade 1/: WILDMAR spol. s r.o., sídlo Teplická 1446/53, Turčianske Teplice - Diviaky 039 01, IČO: 47 593 890 a žalovanému v rade 2/: W. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, G. G. - X. XXX XX, zastúpený: Občianske združenie CSP Turčianske Teplice, sídlo Teplická 1446/53, 039 01 Turčianske Teplice, IČO: 52 103 901, o zaplatenie 3.291,60 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú povinní, spoločne a nerozdielne, zaplatiť žalobcovi sumu 3.291,60 Eur spolu s úrokom z omeškania v sadze 9 % ročne zo sumy 422,- Eur odo dňa 11.1.2017 do zaplatenia, zo sumy 422,- Eur odo dňa 10.2.2017 do zaplatenia, zo sumy 422,- Eur odo dňa 10.3.2017 do zaplatenia, zo sumy 422,- Eur odo dňa 10.4.2017 do zaplatenia a zo sumy 759,60 Eur odo dňa 25.5.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v rade 1/ a 2/, spoločne a nerozdielne, v rozsahu 100 %.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaných v rade 1/ a 2/, spoločne a nerozdielne, zaplatiť mu sumu 3.291,60 Eur, úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 3.291,60 Eur od 11.1.2017 do zaplatenia a trovy konania.

2. V žalobe uviedol, že dňa 16.9.2015 uzatvoril so žalovanými Zmluvu o úvere č. 228337, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému v rade 1/ (ako dlžníkovi) úver vo výške 7.596,- Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaní zaviazali splatiť v 18 mesačných splátkach vo výške 422,- Eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý podľa ustanovení zmluvy tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou splátok úveru, čo vyplýva z priloženého prehľadu splácania.

3. Listom zo dňa 26.12.2016 žalobca oznámil žalovaným, že sú v omeškaní s úhradou splátok, že v dôsledku nesplácania splátok je žalobca oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatiť všetky záväzky zo zmluvy. Keďže žalovaní neuhradili dlhované splátky, všetky splátky sa

podľa zmluvy stali splatnými dňa 10.1.2017. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 12, ods. 12.3 zmluvy.

4. Celková suma dlhu žalovaných voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe uvedeného ustanovenia a predstavuje sumu 2.532,- Eur, (žalovaní do dnešného dňa zaplatili sumu 5.064,- Eur).

5. V súlade s ustanovením článku 12., ods. 12.1 zmluvy si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 2x 379,80 Eur a úrok z omeškania vo výške podľa NV SR č. 21/2013 Z. z., 9 % ročne. Celková suma dlhu žalovaných voči žalobcovi je súčet neuhradených splátok a zmluvných pokút, spolu 3.291,60 Eur.

6. OS Martin rozhodol platobným rozkazom, č. k. 18Cb/16/2020-40, zo dňa 28.4.2019.

7. Proti platobnému rozkazu podali žalovaní v rade 1/ a 2/ spoločne odpor (č. I. 48). Vzniesli námietku premičania voči uplatnenému nároku. Uviedli, že žalobcovi vymáhaný nárok nedlžia a tento označili za úžeru, že súd rozhodol iba na základe tvrdých skutočností, ktoré popierajú v celom rozsahu ako nepravdivé a uvádzajú vlastné tvrdenia. Žalobca neosvedčil svoj nárok žiadnym relevantným dôkazom, na osvedčenie nároku nestačí uviesť iba tvrdenia v žalobe a priložiť fotokópie listín. Podávajú odvolanie aj proti trovám konania a postup súdu považujú za nesprávny, lebo nie sú povinní platiť trovy konania na základe neplatného právneho úkonu, tiež, že spotrebiteľ je oslobodený od súdneho poplatku ako spotrebiteľ domáhajúci sa svojho práva. Namietal porušenie procesného postupu, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odkazom na čl. 48 Ústavy SR.

8. Zmluva o revolvingovom úvere č. 228337-11784 mala byť uzatvorená dňa 16.9.2015, na poskytnutie úveru vo výške 7.596,- Eur. Úver nebol poskytnutý v uvedenej výške, žalobca neosvedčil poskytnutie úveru 7.596,- Eur a nikto nebol povinný zaplatiť za to, čo nedostal. Na účet bolo pripísaných len 3.600,- Eur, ako dôkaz poukazuje na výpis z účtu vedený v Tatra banka, a. s.

9. Podľa zmluvy mali byť splátky vo výške 442,- Eur mesačne x 18, tj. 7.596,- Eur, zjavne ide o dosiahnutie úžery žalobcom. Keďže nedošlo k poskytnutiu predmetu zmluvy, zmluva nebola uzavretá. Nie je možné, aby za sumu 3.600,- Eur bolo požadované 7.596,- Eur. Vzhľadom na to, že žalobca neposkytol predmet zmluvy, má sa za to, že zmluva nebola uzavretá. Pretože žalobca v zmluve predformuloval podmienku ako zmluvnú odmenu, ktorú citoval: „Za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Zmluvná odmena predstavuje 3.996,- Eur a je splatná ku dňu poskytnutia úveru“, nie je možné dojednať zaplatenie úrokov v ten istý deň ako je uzavretá zmluva, pričom úver ešte ani nebol poskytnutý, pretože zmluva mala byť uzavretá 16.9.2015 a peňažné prostriedky mali byť poskytnuté 18.9.2015 podľa výpisu z účtu. Nie je možné, aby za poskytnutie ničoho mal ktokoľvek zaplatiť úroky.

10. Opísal okolnosti uzatvorenia zmluvy, že po skončení strednej školy ako 21-ročný sa rozhodol s pomocou rodičov v r. 2014 založiť si firmu, začal podnikat' a študovať na VŠ. Popri podnikaní a škole chodil ešte na rôzne brigády, aby mohol zaplatiť školné, internát, stravu, oblečenie a ďalšie výdavky na skriptá a cestovanie. Rodičia mu zaplatili školné za prvý ročník štúdia, otec mu vo voľnom čase pomáhal s podnikaním, rodičia si museli zobrať úvery, pretože platili veľké dane a odvody štátu a nestíhali splácať úvery na bývanie v SLSP, a.s. Bratislava, preto sa rozhodol, že rodičom pomôže. Vybavil si nejaký úver, aby zaplatil dlžné splátky v banke, aby neprišli ako rodina o strechu nad hlavou, keďže mu pomohli na začiatku štúdia zaplatiť prvé školné. Preto si vybavil úver vo výške 4.000,- Eur v Profi credit Slovakia, s.r.o. vo februári 2015. Z tejto spoločnosti mu volal p. Matejka, že dobre spláca úver a že môže poskytnúť ďalší úver. Približne po šiestich mesiacoch bol poskytnutý prvý úver vo výške 4.000,- Eur a už mal zaplatenú skoro polovicu prvého úveru, tak prišiel za p. Matejkom, ktorý mu povedal, že to vyšlo 3.600,- Eur a bolo treba podpísať tlačivá. Potreboval peniaze na školné, tak mu to vyhovovalo, keď mu „znenazdajky“ telefonovali, že mu ešte poskytnú úver. Na účet mu poslali 3.600,- Eur a splátky boli 422,- Eur x 18 mesiacov, spolu 7.596,- Eur. Na ďalší deň sa zastavil v kancelárii p. Matejku, už nič nepodpisoval, len odovzdal papiere. Dňa 18.9.2015, na druhý deň, prišlo na účet 3.600,- Eur. Dňa 19.9.2015 zaplatil školu 1.150,- Eur a bývanie 440,- Eur. Ostatné postupne používal na úhradu úveru.

Ako dôkaz poukázal na účel prostriedkov, výpis z účtu zo dňa 18.9.2015 o platbe 440,- Eur, vedený v Tatra banka, a.s. a výpis z účtu zo dňa 19.9.2015 o platbe 1.150,- Eur v Tatra banka, a.s.

11. Úver splácal z účtu po 422,- Eur. Z platobného rozkazu v konajúcej veci mu neoblo zrejme, prečo žalobca žaluje 3.291,60 Eur, keď dostal úver 3.600,- Eur. O faktúrach č. 916003059 a 916003183, každá na 379,80 Eur, nemá vedomosť. Považuje ich za nedôvodné. Mali to byť nejaké pokuty za oneskorenie splátok, nekontroloval účet, ako splátky odchádzali. Po zaplatení 5.064,- Eur nepochopil, prečo žalobca pýta sumu 3.291,60 Eur. Faktúry mu neboli doručené, ani žiadna upomienka ani pokus o zmier. K žalobe nie sú priložené listiny, ktoré by preukazovali ich doručenie, preto má uvedené za nedorozumenie. Zistil až teraz, že v zmluve je uvedená suma úveru 7.596,- Eur, ale sám chcel iba 3.600,- Eur a na účet mu prišlo aj 3.600,- Eur. Popiera poskytnutie úveru 7.596,- Eur.

12. Zmluvu o revolvingovom úvere č. 228337-11784 zo dňa 16.9.2015 považuje za neplatnú, pretože si nedojednal úver 7.596,- Eur, ale 3.600,- Eur, ktoré mu aj na účet prišli.

13. Zmluvu žiada vyhodnotiť ako spotrebiteľskú zmluvu a spotrebiteľský spor, aby súd zmluvu podrobil súdnej kontrole z úradnej povinnosti, lebo si zobral spotrebiteľský úver a nie na výkon povolania ani na podnikanie. Peňažné prostriedky minul na súkromné účely. Žiadal vykonať dôkazy, výsluch p. W. a N. K. na okolnosti o uzatvorení zmluvy.

14. OS Martin uznesením, č.k. 18Cb/16/2020-60 zo dňa 19.6.2020, zrušil platobný rozkaz OS Martin zo dňa 28.4.2020, č.k. 18Cb/16/2020-40, voči žalovanému v rade 1/ a v rade 2/.

15. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu (č.l. 73 a nasl.) uviedol, že zmluva a nároky z nej majú obchodnoprávny režim, lebo dlžníkom zo zmluvného vzťahu je právnická osoba, žalovaný v rade 1/, ktorý požiadal o úver a predkladal dokumenty k žiadosti, tiež, že v zmluve, v článku 1., ods. 1.1, sa uvádza, že úver sa poskytuje na podnikateľské účely.

16. Žalovaný v rade 2/ mal právne postavenie spoludlžníka v súvislosti s označeným úverovým vzťahom. Poukázal na rozsudok KS v Bratislave, sp. zn. 2CoZm 106/2015, podľa ktorého poskytnutie záruky za podnikateľský úver nemá za následok, aby bola osobe poskytujúcej záruku poskytnutá ochrana ako spotrebiteľovi, keďže prísľub úveru a úverová zmluva sú zmluvami o dodávke služby, pričom záruka je iba prostriedkom, ktorého realizácia je závislá na samotnom poskytnutí úveru.

17. Odkázal na čl. 5., ods. 5.8 úverovej zmluvy, že podľa § 533 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spoludlžník 1/ a 2/ týmto pristupujú k peňažnému záväzku dlžníka spočívajúcim v úhrade úveru vrátane všetkých dlžníkovi poskytnutých revolvingov. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C 419/11: „Článok 15 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že fyzickú osobu, ktorá má úzke podnikateľské väzby alebo väzby spojené s povolaním vo vzťahu k spoločnosti, ako sú konateľstvo alebo väčšinový obchodný podiel v tejto spoločnosti, nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle tohto ustanovenia, ak prevezme ručenie za vlastnú zmenku vystavenú na zabezpečenie záväzkov tejto spoločnosti zo zmluvy o poskytnutí úveru. Toto ustanovenie sa preto neuplatňuje na určenie súdu, ktorý má právomoc rozhodnúť o žalobe, ktorou remitent vlastnej zmenky so sídlom v členskom štáte uplatňuje práva z tejto zmenky, ktorá bola v deň jej podpisu neúplná a bola vyplnená neskôr remitentom, voči zmenkovému ručiteľovi s bydliskom v inom členskom štáte.“

18. Žalobca poprel tvrdenie žalovaných, že poskytnutá výška úveru má byť nižšia ako suma uvedená v zmluve, odkázal na čl. 1., ods. 1.1 úverovej zmluvy, čl. 4., ods. 4.1 úverovej zmluvy, čl. 9., ods. 9.1 úverovej zmluvy a po započítaní vzájomných pohľadávok bola zostávajúca časť v sume 3.600,- Eur vyplatená na účet dlžníka - žalovaného v rade 1/, čo sám preukázal. Žalobca tvrdí, že okrem nedôvodnosti argumentov žalovaných, uplynutím času došlo k premlčaniu práva domáhať sa nielen odstúpenia od zmluvy, vypovedania úveru.

19. Tvrdenie o splatnosti úrokov, uvádzané žalovanými, je v rozpore s OBZ, pretože jeho ustanovenia o splatnosti úrokov sú dispozitívnej povahy a teda je možné splatnosť úrokov dohodnúť na základe dohody zmluvných strán aj tak, ako to plynie z uzavretej zmluvy. Predmetom konania je výlučne splatenie zostávajúcich splátok istiny úveru, ktoré neboli uhradené v zmysle splátkového kalendára,

ale v dôsledku ich omeškania došlo k uplatneniu sankcie straty výhody splátok. Žalovaní v podanom odpore nikdy nespochybnili fakt, že neuhradili splátky podľa splátkového kalendára. Ich tvrdenie o údajnom spôsobe použitia peňažných prostriedkov je právne neúčinné, pretože povahu zmluvného vzťahu neurčuje spôsob použitia prostriedkov po uzavretí zmluvy a vzniku zmluvného vzťahu.

20. Z predložených výpisov z účtu žalovaného v rade 1/ jednoznačne vyplýva, že suma úveru bola poskytnutá na podnikateľský účet spoločnosti žalovaného v rade 1/. To, či žalovaný v rade 1/ financuje zvyšovanie kvalifikácie žalovaného v rade 2/ pre výkon funkcie konateľa alebo mu poskytuje pôžičku alebo platí za iného jeho záväzky, je otázka, ktorá je relevantná v ich vzájomnom vzťahu.

21. K námietke o neprimeranosti odmeny za poskytnutie úveru uviedol, že zaplatenie zmluvnej odmeny nie je predmetom konania, tento nárok zanikol jeho splnením, pretože započítanie je právne relevantným spôsobom pre zánik záväzku. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou, ktorej predmetom je záväzok veriteľa na jednej strane poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky do určitej výšky a na druhej strane tomu zodpovedajúce právo veriteľa na úhradu odplaty za jeho poskytnutie zo strany dlžníka. Žalovaní svojimi vyjadreniami, ako sú koncipované, absolútne nerešpektujú odplatný charakter zmluvy o úvere, keď tvrdia, že žalobca má nárok iba na vrátenie sumy do výšky reálne poskytnutej čiastky.

22. V súvislosti s výškou zmluvnej odmeny poukazuje na ustanovenie § 502 OBZ a tvrdí, že v zmysle § 502 ods. 2 OBZ nie je v prípade úverovej zmluvy podľa zákona možné ani uvažovať o neplatnosti celého dojednania o úroku (pokiaľ je samozrejme úrok predmetom konania).

23. O výške zmluvnej odmeny a jej primeranosti svedčí aj zohľadnenie doby trvania, ide o úver nezabezpečený, teda absentuje vecný kolaterál alebo právo, ktoré by umožnilo uspokojenie pohľadávky nezávisle od vôle žalovaného v rade 1/ ako dlžníka a žalovaného v rade 2/ ako spoludlžníka.

24. Žalobca má za preukázané, že žalovaní v čase uzatvárania zmluvy vedeli, v akej výške sa úver poskytuje, boli im jasné ostatné dojednania zmluvy vrátane počtu splátok a ich výšky. Dovolávanie sa nevedomosti v konaní pred súdom v čase, keď odmietajú plniť to, na čo sa dobrovoľne a z vlastnej vôle zaviazali, sa javí byť špekulatívne a účelové.

25. Uvedenú skutočnosť zároveň potvrdzuje aj žiadosť o poskytnutie o úveru, ktorú žalovaní podpísovali a podávali žalobcovi v dostatočnom časovom predstihu pred podpisom zmluvy. Z tohto dokumentu jednoznačne vyplývajú uvedené parametre požadovaného a poskytnutého úveru. Žalovaní žiadali úver v nominálnej hodnote 7.596,- Eur s poskytnutou čiastkou vo výške 3.600,- Eur, ktorý má vrátiť v 48 (zrejme správne malo byť 18 - pozn. súdu) mesačných splátkach po 422,- Eur.

26. Pokiaľ žalovaní tvrdia, že k poskytnutiu finančných prostriedkov došlo z dôvodu, že malo ísť o výpomoc rodičom žalovaného 2/ v ťažkej finančnej situácii, je potom potrebné upriamiť pozornosť na to, že tvrdená motivácia o účele čerpania úveru je v rozpore s obsahom žiadosti, kde žalovaný v rade 1/ tvrdil, že o úver žiada z dôvodu investičného účelu. Nie je teda zrejmé, kedy žalovaní uvádzali nepravdivé skutočnosti, či v čase uzavretia zmluvy alebo v tomto konaní.

27. Žalovaný v rade 2/, podľa vlastného tvrdenia, mal študovať na súkromnej vysokej škole v Bratislave, kde ročné školné presahuje aj sumu 2.000,- Eur. Žalovaný v rade 2/ mohol študovať aj na verejnej vysokej škole bez školného, čiže tvrdenie o akejsi finančnej núdzi sa nezdá byť dôvodné, ak bolo v možnostiach žalovaného v rade 2/ platiť uvedenú sumu školného. Zároveň žalobca poukazuje na rozpor v tvrdeniach žalovaných, na jednej strane dôvodom čerpania úveru mala byť finančná výpomoc rodičom žalovaného v rade 2/, súčasne ale úver mal byť čerpaný za účelom financovania štúdia, bývania a splátok úveru.

28. K výške zmluvných sankcií žalobca tvrdí, že žalovaní si boli vedomí tejto okolnosti už pri uzatvorení zmluvného vzťahu. Výška zmluvných sankcií žalovaným nebola do konania spochybnená. Dojednanie o nich vyplýva zo slobodného a vážneho prejavu vôle, ktorý je v súlade s princípom zmluvnej dispozície žalovaného v období uzatvorenia predmetnej zmluvy. Považovať faktúry za zmluvné sankcie za nedôvodné s argumentáciou, že žalovaní nekontrolovali účet, ako splátky odchádzajú, je rovnako tvrdenie bez právneho významu, nakoľko žalovaní potvrdili, že úver sa splácal v omeškaniach.

29. Poukázal na to, že žalovaní uzatvorili aj skoršiu Zmluvu o revolvingovom úvere pod č. 213779-11784 (nároky z ktorej sú predmetom konania na tunajšom súde pod sp. zn. 18Cb/14/2020), z čoho jednoznačne vyplýva vedomosť žalovaných o obsahu zmluvného vzťahu medzi stranami, ako aj to, že žalovaným podmienky uzatvárania zmluvy č. 228337-11784 vyhovovali a preto danú zmluvu uzavreli. Zmluva č. 213779-11784 bola uzavretá v čase predchádzajúcom zmluve o úvere č. 228337-11784, čo potvrdzuje, aký skutočný bol postoj žalovaných už v poradí k druhému zmluvnému vzťahu so žalobcom, pretože s jeho obsahom nielen súhlasili, ale im aj vyhovoval natoľko, že opätovne vstúpili do ďalšieho úverového vzťahu č. 228337-11784, z ktorého nároky sú predmetom tohto konania.

30. Súd dňa 3.12.2020 vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a jeho PZ, ktorý neúčast ospravedlnili, súhlasili, aby súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti, v neprítomnosti žalovaného v rade 1/ a žalovaného v rade 2/, za prítomnosti splnomocnenej zástupkyne žalovaného v rade 2/.

31. Súd vykonal dokazovanie listinami doloženými do spisu, vypočul splnomocnenú zástupkyňu žalovaného v rade 2/ a zistil:

Žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným v rade 1/ ako dlžníkom a žalovaným v rade 2/ ako dlžníkom č. 1 Zmluva o revolvingovom úvere č 228337-11784 dňa 17.9.2015. Za žalovaného 1/ konal pri podpise tejto zmluvy konateľ Martin Rendek, ktorý je ako fyzická osoba dlžník č. 1 a žalovaný v rade 2/.

32. Podľa čl. 1/1.1., veriteľ poskytuje dlžníkovi, na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti, úver v dohodnutej výške 7.596,- Eur (ďalej „iba úver“ alebo „nominálna výška úveru“) do ôsmich pracovných dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto zmluvy dlžníkom veriteľovi, vrátane všetkých jej príloh. Podpisom tejto zmluvy dlžník žiada o poskytnutie úveru v dohodnutej výške, vyplatenie v dohodnutej výške a dohodnutým spôsobom.

33. Podľa čl. 2/2.1., dlžník sa zaväzuje splatiť veriteľovi úver na vyššie uvedený bankový účet veriteľa v 18 mesačných splátkach vo výške 422,- Eur, splatných podľa splátkového kalendára. Splátkový kalendár je uvedený v Prílohe č. 1, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy.

34. Podľa čl. 4/4.1., za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Zmluvná odmena predstavuje 3.996,- Eur a je splatná ku dňu poskytnutia úveru.

35. Podľa čl. 9/9.1., zmluvné strany sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok vyplývajúcich z tejto zmluvy ku dňu poskytnutia úveru a to pohľadávky dlžníka podľa čl. 1.1. tejto zmluvy oproti pohľadávke veriteľa podľa čl. 4.1. tejto zmluvy. Rozdiel vo výške 3.600,- Eur bude ku dňu poskytnutia úveru uhradený veriteľom na vyššie uvedený bankový účet dlžníka.

36. Podľa čl. 12/12.1., v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 15 dní po termíne splatnosti, je veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5 % z nominálnej výšky úveru.

37. Podľa čl. 12/12.2., zmluvná pokuta podľa čl. 12. ods. 12.1. je splatná do 10 dní odo dňa vystavenia penalizačnej faktúry na úhradu zmluvnej pokuty. Zaplatením tejto zmluvnej pokuty nezaniká veriteľovi nárok na náhradu škody.

38. Podľa čl. 12/12.3., v prípade, že dlžník neuhradí splátku podľa aktuálneho splátkového kalendára riadne a včas a/alebo v prípade, že dlžník je v omeškaní s úhradou mesačnej splátky dlhšie ako 30 dní a/alebo v prípade, že dlžník je v omeškaní s úhradou iného peňažného záväzku podľa tejto zmluvy a/alebo v prípade, že poruší niektoré ustanovenie tejto zmluvy, najmä ustanovenia odseku 17.1. a/alebo v prípade, že ktorékoľvek prehlásenie dlžníka v tejto zmluve či v žiadosti o poskytnutie úveru je alebo sa stane nepravdivé:

a/ je veriteľ oprávnený odstúpiť od zmluvy;

b/ je veriteľ oprávnený požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré sa podľa zmluvy majú stať splatnými v budúcnosti, a to ku dňu uvedenému v oznámení podľa tohto ustanovenia;

c/ je veriteľ oprávnený jednostranne okamžite vypovedať túto zmluvu na základe písomného oznámenia doručeného dlžníkovi. Okamžitou výpoveďou sa zmluvný vzťah končí ku dňu doručenia písomného oznámenia dlžníkovi.

39. Podľa čl. 17/17.1, ktorákoľvek z nižšie uvedených udalostí bude považovaná za prípad neplnenia (ďalej len „prípád neplnenia“): a) v deň splatnosti tejto zmluvy nebude uhradená splatná splátka úveru (poznámka súdu: pod písmom b/ až f/ sú uvedené ďalšie dôvody porušení povinností dlžníkom).

40. Podľa čl. 18/18.1, ak dôjde k porušeniu povinností uvedených v odseku 17.1 tejto zmluvy a úver sa stane okamžite splatným, je veriteľ oprávnený podniknúť také právne kroky, ktoré môže považovať podľa svojho vlastného uváženia za účelné, t. j. hlavne požadovať, aby dlžník bez zbytočného odkladu, o. i. pod písm. b/, splatil na výzvu veriteľa všetky svoje peňažné záväzky voči veriteľovi podľa tejto zmluvy a pod písm. c/ uhradil zmluvné pokuty podľa čl. 12. ods. 12.1 a čl. 12 ods. 12.4 tejto zmluvy.

41. Podľa Splátkového kalendára ku Zmluve o revolvingovom úvere č. 228357-11784 je dátum splatnosti prvej splátky 9.11.2015, výška splátky 422,- Eur, každá ďalšia splátka je splatná 9. deň príslušného mesiaca nasledujúceho po mesiaci november 2015, posledná splátka splatná 9.4.2017 tiež vo výške 422,- Eur.

42. V žiadosti o úver (č.l. 76/rub) sú v ods. II. žiadateľ PO - podnikateľ, uvedené identifikačné údaje štatutárneho zástupcu žiadateľa, ako konateľ je uvedený Rendek Martin, jeho RČ, obchodné meno spoločnosti WILGMAR spol. s r.o., kontaktné, identifikačné a ekonomické údaje žiadateľa o poskytnutie úveru - podnikateľského subjektu, IČO: 47 593 890, bankové spojenie 2927912522, kód banky 1100; dátum začiatku podnikania 15. 3. 2014, OS, v ktorom je spoločnosť zapísaná, adresa sídla spoločnosti. V údajoch o požadovanom úvere sa uvádza poskytnutá čiastka (čiastka k výplatu 3.600,- Eur), splatnosť úveru v mesiacoch 18, výška mesačnej splátky 422,- Eur, nominálna hodnota úveru 7.596,- Eur, požadovaný dátum splatnosti splátky je uvedený deň v mesiaci 05, účel čerpania nie je označený. Žiadosť je podpísaná žiadateľom o úver/štatutárny zástupca, v Bratislave dňa 16.9.2015. Žalobca na č. I. 76 pripojil aj ďalšiu žiadosť o úver žalovaného 1/ na sumu 4.000 (čiastka na výplatu), s počtom mesačných splátok 18, výška mesačnej splátky 468,- Eur, nominálna hodnota úveru 8.424,- Eur.

43. Podľa evidencie vykonaných platieb (č. I. 9) bolo zaplatených 12 splátok po 422,- Eur v termínoch: 17.9.2015, 27.11.2015, 17.12.2015, 4.2.2016, 11.3.2016, 11.3.2016, 8.4.2016, 22.4.2016, 9.6.2016, 24.6.2016, 22.7.2016, 24.8.2016, 23.9.2016 a 25.10.2016.

44. Žalobca listom zo dňa 26.12.2016 oznámil žalovanému v rade 2/, že v prílohe pokusu o zmier zasiela vyúčtovanie zmluvných pokút, ktoré žiada uhradiť v lehote splatnosti uvedenej vo vyúčtovaní, že je oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatniť všetky záväzky, ktoré sa mali stať splatnými v budúcnosti. V takomto prípade bude požadovať ďalšiu zmluvnú pokutu vo výške 50 % z výšky revolvingovej pôžičky, bude vyplnená a uplatnená podpísaná blanco zmenka a celá záležitosť bude prostredníctvom právneho zástupcu postúpená na súd. Preto žiada, najneskôr do troch dní, uhradiť všetky záväzky, t. j. vyúčtované zmluvné pokuty a všetky doteraz neuhradené splátky na účet žalobcom, v opačnom prípade, ak záväzky neuhradí, bude nútený postupovať podľa čl. 2 tohto pokusu o zmier (pod čl. 2 je upozornenie na zosplatnenie - pozn. súdu).

45. Vo fa č. 916003059 zo dňa 27.11.2016 žalobca vyúčtoval žalovanému v rade 2/ zmluvnú pokutu na základe Zmluvy č. 228337 vo výške 379,80 Eur, 5 % z výšky pôžičky, splátka č. 13, splatná 7.12.2016.

46. Vo fa č. 916003183 zo dňa 26.12.2016 žalobca vyúčtoval žalovanému v rade 2/ zmluvnú pokutu na základe Zmluvy č. 228337 vo výške 379,80 Eur, 5 % z výšky pôžičky, splátka č. 14, splatná 5. 1. 2017.

47. Podľa výpisu z podnikateľského účtu 2927912522 (č. I. 57), majiteľa - žalovaného v rade 1/, bola dňa 18.9.2015 prijatá platba od žalobcu vo výške 3.600,- Eur. V dňoch 18. 9. 2015 odoslaná platba 500,- Eur, 450,- Eur, 19.9.2015 1.150,- Eur, príjemca žalovaný v rade 2/, pre Paneurópska VŠ 1.150,- Eur.

48. Podľa § 261 ods. 1 OBZ, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

49. Podľa § 261 ods. 7 OBZ, touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa

predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

50. Podľa § 344 OBZ, od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

51. Podľa § 392 ods. 2 OBZ, pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plyní premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku.

52. Podľa § 397 OBZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

53. Podľa § 497 OBZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

54. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

55. Podľa § 502 ods. 2 OBZ, pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

56. Podľa § 503 ods. 1 OBZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

57. Podľa § 503 ods. 2 OBZ, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

58. Podľa § 503 ods. 3 OBZ, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

59. Podľa § 504 OBZ, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

60. Podľa § 506 OBZ, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

61. Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

62. Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

63. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

64. Podľa § 581 ods. 3 OZ, dohodou účastníkov možno započítaním vyrovnáť aj pohľadávky uvedené v odsekoch 1 a 2.

65. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázať, že medzi žalobcom ako veriteľom, žalovaným v rade 1/ ako dlžníkom a žalovaným v rade 2/ ako spoludlžníkom bola uzatvorená Zmluva o úvere v zmysle ust. § 497 a nasl. OBZ. Predmetný zmluvný vzťah súd posúdil v zmysle § 261 ods. 1 OBZ ako obchodno-závazkový vzťah, vo vzťahu k žalovanému 2/ aj pri aplikácii ust. § 261 ods. 7 OBZ. Na posúdenie predmetného vzťahu ako obchodno-závazkového medzi žalobcom a žalovaným 1/ je splnená podmienka ust. § 261 ods. 1 OBZ, že ide o vzťah medzi podnikateľmi, právnickými osobami, teda podnikateľmi v zmysle ust. § 2 ods. 2 písm. a/ OBZ, podľa ktorého podnikateľom podľa tohto zákona je osoba zapísaná v obchodnom registri, pri ich podnikateľskej činnosti, pričom sa nevyžaduje, aby išlo o vzťah, ktorým sa bezprostredne realizuje predmet podnikania. Podľa čl. 1/1.1., predmetom zmluvy je poskytnutie úveru na účely výkonu podnikateľskej činnosti dlžníka, ktorým dlžníkom je označený žalovaný v rade 1/, teda právnická osoba podnikateľ. Žalovaný 1/ je aj žiadateľom o úver podľa žiadosti zo dňa 16.9.2015, kde úver žiadal ako prevádzkový úver. Výpisom z OR žalovaného v rade 1/ bolo preukázané, že jeho konateľom je Martin Rendek, ktorý konal za žalovaného v rade 1/ pri podpise zmluvy o úvere a ako štatutárny zástupca žalovaného 1/ podpísal aj žiadosť o úver na č. l. 76. Potom vzťah žalovaného v rade 2/ súd vyhodnotil v zmysle § 261 ods. 7 OBZ, v zmysle ktorého sa režimom Obchodného zákonníka spravujú aj zabezpečovacie záväzky; v tejto súvislosti súd odkazuje aj na vyjadrenie žalobcu v odsekoch 15 - 16. Žalovaného 2/ nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa, preto ani úpravu ochrany spotrebiteľa nemožno aplikovať na daný zmluvný vzťah.

66. Hoci bola zmluva označená ako Zmluva o revolvingovom úvere č 228337-11784, v spore nebolo preukázané, že bol poskytnutý revolvingový úver, ale jednorazový, poskytnutý na podnikateľský účet žalovaného v rade 1/, ktorá skutočnosť dotvrdzuje charakter vzťahu ako obchodno-závazkového vzťahu a nie spotrebiteľského, ako argumentujú žalovaní v rade 1/ a 2/ v odpore a na pojednávaní splnomocnená zástupkyňa žalovaného v rade 2/. Bolo preukázané výpisom z podnikateľského účtu žalovaného 1/, že dňa 18.9.2015 bola na tento účet prijatá od žalobcu jednorázová platba 3.600,- Eur.

67. Súd na základe vykonaného dokazovania zaviazal žalovaného na zaplatenie nesplateného úveru, ktorý bol dohodnutý v čl. 1./1.1. vo výške 7.596,- Eur. Bolo preukázané obsahom žaloby, prehľadom splátok, a žalovaní nepopreli, že dlžník zo zmluvy o úvere zaplatil sumu 5.064,- Eur. Rozdiel, 2.532,- Eur, žalovaní 1/ a 2/ ku dňu rozhodovania nezaplatili.

Vzhľadom na to, že ust. § 503 OBZ je dispozitívnym ustanovením, pre dobu splatnosti úroku z úveru je rozhodujúci obsah zmluvy, teda doba splatnosti, ktorú si strany dojednali v zmluve. V konajúcej veci tak zmluvné strany urobili v dojednaní čl. 4/4.1, že odmena vo výške 3.996,- Eur, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru, je splatná ku dňu poskytnutia úveru a súčasne dojednali v čl. 9/9.1. započítanie vzájomných pohľadávok vyplývajúcich z tejto zmluvy, a to pohľadávky dlžníka podľa čl. 1./1.1, ktorou pohľadávkou bol jeho nárok voči žalobcovi, ako veriteľovi zo zmluvy o úvere, aby mu poskytol do 8 dní úver vo výške 7.956,- Eur, to bola pohľadávka žalovaného v rade 1/ a túto započítal dohodou podľa čl. 9/9.1 a § 581 ods. 2 OZ s pohľadávkou žalobcu na zaplatenie úroku z úveru, ktorého splatnosť bola dohodnutá ku dňu poskytnutia úveru - pohľadávka žalobcu predstavovala úroky 3.996,- Eur, splatné ku dňu poskytnutia úveru. Žalobca dôvodne vyplatil rozdiel, sumu 3.600,- Eur, na podnikateľský účet žalovaného v rade 1/, v zmysle zmluvných podmienok zmluvy o úvere. Súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaných o tom, že zaplatili úroky z nečerpanej sumy, keď bolo preukázané, že na základe započítania dohodou, v zmysle ust. § 581 OZ, zmluvné strany započítali vzájomné pohľadávky, ako je uvedené vyššie, keď ust. § 503 OBZ, ako dispozitívne ustanovenie, umožňuje zmluvným stranám zmluvy o úvere, aby si dohodli dobu splatnosti úroku, čo zmluvné strany aj urobili; v zmysle tejto dohody došlo k zániku pohľadávky žalobcu voči žalovanému na zaplatenie úroku z úveru ku dňu poskytnutia tohto úveru (viď ods. 35), preto bola žalovanému v rade 1/ na jeho podnikateľský účet vyplatená suma 3.996,- Eur. Uvedené je dôvodné vyhodnotiť ako poskytnutie úveru žalovanému v rade 1/ na výšku úroku, ktorý banka pripočítala ako svoju pohľadávkou k poskytnutému úveru, teda nie v zmysle argumentácie žalovaného o neposkytnutí úveru v dohodnutej výške podľa čl. 1./1.1. Žalovaný 1/ je povinný vrátiť žalobcovi nesplatenú časť úveru, sumu 2.532,- Eur, ako zmluvný nárok žalobcu, spoločne a nerozdielne so žalovaným 2/, v súlade s § 511 OZ, podľa ktorého, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

68. Žalobca nepreukázal súdu, že došlo k zosplatneniu celého dlhu k dátumu, ako to uviedol v žalobe, listom zo dňa 26.12.2016. Predmetným listom žalobca žalovanému v rade 2/ iba oznámil, aby zaplatil omeškané splátky a v prípade, ak tieto nezaplatí, žalobca bude nútený - postupovať podľa čl. 2 tohto pokusu o zmier, že bude oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatniť všetky záväzky, ktoré sa stanú splatnými v budúcnosti. Z obsahu predmetného listu je zrejmé, že žalobca ešte neuplatnil právo podľa § 565 OZ, lebo týmto listom len upozorňuje žalovaného, že ak omeškané splátky nezaplatí, „...budeme nútení ďalej postupovať podľa čl. 2 tohto pokusu o zmier...“, t. j., až v budúcnosti uplatní, teda neuplatňuje už predmetným listom právo podľa § 565 OZ. Zmluvným ustanovením, podľa ktorého žalobca mohol uplatniť takéto právo, je dojednanie čl. 12/12.3 pod písm. b/, ktoré súd vyhodnotil ako dohodu v zmysle ust. § 565 OZ. Avšak strata výhody splátok podľa uvedeného zákonného ustanovenia nenastáva priamo zo zákona, ale záleží od veriteľa, či toto právo uplatní a vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku pohľadávky. Právo veriteľa požadovať zosplatnenie celej pohľadávky podľa uvedeného ustanovenia je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, čo žalobca neurobil - viď odôvodnenie vyššie. Lebo predmetný list nie je výzvou, žiadosťou o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie dlžnej splátky, s ktorou je dlžník v omeškaní. Dlžník mohol naďalej splácať úver podľa dohodnutého splátkového kalendára. Zhodnými vyjadreniami strán sporu bolo preukázané, že žalovaný v rade 1/ ako dlžník a žalovaný v rade 2/ ako spoludlžník nezaplatili 13. až 18. splátku, splatné v dňoch 9.11.2016, 9.12.2016, 9.1.2017, 9.2.2017, 9.3.2017 a 9.4.2017, dostali sa do omeškania s jednotlivými splátkami dňom nasledujúcim po dni ich splatnosti. Žalobca uplatnil v žalobe úrok z omeškania až odo dňa 11.1.2017. Súd v súlade s ust. § 216 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu, a nešlo o situáciu v zmysle ust. § 216 ods. 2 CSP, priznal aj za nezaplatenú splátku, ktorá bola splatná dňa 9.1.2017, úrok z omeškania, ako bol uplatnený v žalobe, od 12.1.2017 do zaplatenia a za omeškanie s každou ďalšou splátkou súd priznal úrok z omeškania dňom nasledujúcim po dni jej splatnosti. Vo zvyšku nárok na úrok z omeškania zamietol.

69. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za omeškanie so splátkou č. 13 a 14 dôvodne, nakoľko splátku č. 13 a 14 žalovaný v rade 1/ ani žalovaný v rade 2/ neuhradili, uvedené ani netvrdili. Preto podľa názoru súdu, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za omeškanie so splátkou č. 13, ktorú žalobca vyúčtoval žalovanému v rade 2/ vo fa č. 916003059 a za omeškanie so splátkou č. 14 vo fa č. 916003183, v súlade s dojednaním čl. 12/12.1, nakoľko došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti žalovaných, pre ktorú bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 5 % z nominálnej výšky úveru. Žalobca dôvodne vyúčtoval v predmetných faktúrach zmluvnú pokutu v sadzbe 5 % z nominálnej výšky úveru, nakoľko nominálna výška úveru bola dohodnutá v čl. 1/1.1 vo výške 7.596,- Eur, z ktorej 5 % predstavuje vyúčtovanú sumu 379,80 Eur v súlade s čl. 12/12.1 a ust. § 544 ods. 1 OZ, lebo bolo preukázané porušenie zmluvnej povinnosti, pre prípad porušenia ktorej dojednali zmluvné strany zmluvnú pokutu. Bol naplnený aj zákonný predpoklad ust. § 544 ods. 2 OZ, písomná dohoda v dojednaní čl. 12/12.1, v ktorom bol určený spôsob určenia zmluvnej pokuty ako 5 % z nominálnej hodnoty úveru. V čl. 12/12.2 zmluvné strany dohodli splatnosť zmluvnej pokuty a z tejto dohody o splatnosti súd vychádzal aj pri vyhodnotení nároku na úrok z omeškania s jej zaplatením. Zmluvná pokuta podľa čl. 12/12.1 je splatná do 10 dní odo dňa vystavenia faktúry. Bolo potrebné však, aby táto faktúra bola žalovaným doručená. Pri namietaní tejto skutočnosti žalovanými v rade 1/ a 2/ v odpore proti platobnému rozkazu, a teda nedoručenie predmetných faktúr pred podaním žaloby na súd, súd vychádzal z doručenia týchto faktúr žalovaným v rade 1/ a 2/ spolu s doručením platobného rozkazu a žaloby dňa 14.5.2020 (doručenky na č.l. 44 a 45). Splatnosť potom nastala 10 dní od doručenia tejto faktúry, t. j. 24.5.2020, žalovaní v rade 1/ a 2/ sa dostali do omeškania so zaplatením zmluvnej pokuty dňom 25.5.2020, preto súd priznal úrok z omeškania so zaplatením zmluvnej pokuty odo dňa 25.5.2020 do zaplatenia a vo zvyšku nároku na zaplatenie úroku z omeškania za omeškanie s úhradou ZP zamietol.

70. K vznesenej námietke premlčania žalovanými v rade 1/ a 2/ spoločne v odpore proti platobnému rozkazu súd uvádza, že pre čiastkové plnenie v konajúcej veci - plnenie podľa dohodnutého splátkového kalendára, plynula premlčacia doba pre každú splátku samostatne (§ 392 ods. 2 OBZ). Najstaršia nesplatená splátka bola splatná dňa 9.11.2016 (v poradí trinásť, zaplatených bolo 12). Premlčacia doba pre túto splátku začala plynúť 10.11.2016 a štvorročná premlčacia doba podľa ust. § 397 OBZ uplynula 10.11.2020. Žaloba bola podaná na OS Martin dňa 21.2.2020, teda pred uplynutím premlčacej doby. Potom ani každá ďalšia splátka nemohla byť premlčaná, ani zmluvná pokuta, ktorá bola podľa dohody o splatnosti v čl. 12/12.2, splatná až 24. 5. 2020. Nároky boli na súde uplatnené v štvorročnej premlčacej dobe podľa § 397 OBZ.

71. V zmysle ust. § 504 OBZ je dlžník povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote. Dlžník spravidla vracia úver postupne podľa dohodnutého splátkového kalendára. Lehota na vrátenie úveru môže byť určená aj ako určitý deň. Zmluvné strany dohodli v čl. 2/2.1., že poskytnutý úver dlžník vráti podľa splátkového kalendára, v 18 splátkach, počnúc prvou splátkou 9.11.2015. Súd ďalej poukazuje aj na dojednanie v čl. 12/12.3. písm. b/, kde zmluvné strany dojednali, kedy je dlžník povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pre prípad, ak nastane skutočnosť, že dlžník neuhradí splátku podľa dojednaného (aktuálneho) splátkového kalendára riadne a včas, odchyľne od § 506 OBZ. Zmluvné strany si tak upravili následky porušenia povinnosti hradiť splátky riadne a včas odchyľne od ust. § 506 OBZ, ktoré ustanovenie má dispozitívny charakter. Zmluva o úvere spravidla obsahuje splátkový kalendár, z ktorého je zrejmý dátum splatnosti jednotlivých splátok; spravidla obsahuje aj dôsledky jeho nedodržania. Len v prípade, ak v zmluve absentuje úprava dôsledkov omeškania s platením splátok úveru (čo nie je daný prípad), len vtedy sa uplatní úprava dôsledkov omeškania dlžníka obsiahnutá v § 506 OBZ.

72. Súd je toho názoru, že v čl. 12./12.3. spojka „a“ medzi možnosťami pod písm. a/ až c/ neznamená, že možno uplatniť možnosti a/ až c/ v prípade porušenia uvedenej zmluvnej povinnosti kumulatívne; spojku „a“ súd vyhodnotil ako rovnocenné možnosti, ktoré môže veriteľ v takom prípade uplatniť. Preukázateľne veriteľ neodstúpil od zmluvy ani jednostranne zmluvu okamžite nevypovedal, avšak nenastali ani právne účinky dojednania podľa písm. b/ uvedeného zmluvného dojednania, lebo žalobca nepreukázal naplnenie zákonných predpokladov ust. § 565 OZ, a teda nevyzval žalovaných na zaplatenie celého dlhu relevantným spôsobom (viď aj ods.68)..

73. V súvislosti s návrhom žalovaných na okolnosti uzatvárania zmluvy o úvere súd odkazuje aj na argumentáciu žalobcu (viď odsek 24, 29), na obsah žiadosti o poskytnutie úveru na č. I. 76/rub a ďalšiu žiadosť o úver na č. I., 76 (viď ods. 42), na samotnú zmluvu o úvere (ods. 31 a nasl.), ktorými bolo súdu dostatočne preukázané uzatvorenie zmluvy s obsahom v zmysle žiadosti zo dňa 16. 9. 2015, ktorú žalovaný 1/ podpísal a následne, dňa 17. 9. 2015 aj zmluvu o úvere, preto nebolo potrebné vykonať dokazovanie v zmysle návrhu žalovaného. Bolo dôvodné vychádzať aj z charakteru záväzkového vzťahu medzi zmluvnými stranami, ako obchodného záväzkového vzťahu, keď nepochybne vo sfére podnikania a obchodno-záväzkových právnych vzťahoch sa predpokladá profesionálna úroveň, na ktorú je na mieste apelovať aj pri kreovaní obchodno-záväzkových vzťahov, tak, ako to bolo aj v danej veci medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ ako podnikateľom, a žalovaným 2/ - k tomu viď aj argumentáciu žalobcu vo vyjadrení k odporu - viď odsek 16, 17, pri súčasnej aplikácii ust. § 261 ods. 7 OBZ.

74. Súd uvádza, že žalobca a žalovaný v rade 1/ ako podnikatelia prejavili svoju vôľu s uzatvorením zmluvy jej podpísaním, žalobca dňa 16.9.2015 a žalovaný v rade 1/ ako podnikateľ dňa 17.9.2015, toho istého dňa aj žalovaný v rade 2/ ako spoludlžník. Z takto prejavenej vôle zmluvných strán súd vychádzal aj v súlade s § 35 ods. 2 OZ, lebo prejavená vôľa, ktorú zmluvné strany aj naplnili po vzniku zmluvy, čo preukazuje vyplatenie úveru na podnikateľský účet žalovaného 1/ v dohodnutej sume po započítaní pohľadávok a žalovaný aj plnil, síce v omeškaní, mesačné splátky v dohodnutej výške, nebola prejavená vôľa v tejto zmluve v rozpore s jej jazykovým prejavom, ani čo do spôsobu čerpania fin. prostriedkov, zaplatenia odplaty - úroku z úveru, t. j. započítaním, ktorá skutočnosť bola tiež dôvodom, prečo nebolo nutné vykonať dokazovanie výsluchom svedkov v zmysle návrhu žalovaného o okolnostiach uzatvárania zmluvy, navyiac za situácie, že žalovaní opakovane uzatvárali so žalobcom úverové zmluvy s obdobným obsahom, ako na to upozornil žalobca (ods. 29) a žalovaní uvedené ani nepopreli, a pripojil ďalšiu žiadosť o úver, podpísanú žalovaným 1/ (ods. 42), označil aj súdne konanie na OS Martin, 18Cb 14/2020, v ktorom žalobca uplatnil proti žalovaným nároky z inej úverovej zmluvy, s obdobným zmluvnými podmienkami ako v konajúcej veci.

75. Pokiaľ žalovaní v rade 1/ a 2/ namietali úžeru v súvislosti s dohodnutým úrokom z úveru, súd v tejto súvislosti poukazuje na právnu úpravu § 502 ods. 1 OBZ, podľa ktorého, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Súd uvádza, že zákon neustanovuje najvyššiu prípustnú výšku úroku z úveru. Iba v prípade, že úroky nie sú dohodnuté a zákon najvyššiu prípustnú výšku neustanovuje, je dlžník podľa tohto zákonného ustanovenia povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Podstatné pre konajúcu vec bolo, že zmluvné strany zmluvy o úvere dojednali výšku úrokov pevnou sumou,

vo výške 3.996,- Eur, pri dohodnutom úvere vo výške 7.596,- Eur. Uvedená suma úroku predstavuje zaokrúhlené 53 % zo sumy dohodnutého úveru; podľa doby splácania 18 mesiacov, predstavuje mesačný úrok cca 3 % a ročný úrok 36 %, ktorý súd nevyhodnotil v zmysle právnej úpravy § 3 ods. 1 OZ a neaplikoval § 265 OBZ. Teda nevyhodnotil dohodnutý úrok z úveru ako neprímeraný, lebo banky v rozhodnom čase poskytovali úvery pre podnikateľov od 13 do 18 % ročne, dohodnutý úrok z úveru potom predstavoval cca dvojnásobok úroku, za ktorý banky poskytovali úvery podnikateľom, čo podľa názoru nie je v rozpore s § 3 ods. 1 OZ. Pretože medzi stranami bol dohodnutý úrok, dlžník teda nebol povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytovali banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Aj podľa názoru súdu, úrok je vecou dohody, ako je to primárne uvedené v ust. § 502 OBZ. Ak sa zdal žalovanému v rade 1/ úrok vysoký, potom nemal zmluvu o úvere uzatvárať, prípadne mohol vyhľadať veriteľa (banku), ktorý poskytuje úvery s nižšou úrokovou sadzbou. Aj keď súd akceptuje, že výška úrokov nie je závislá len od dohody účastníkov zmluvy o úvere, isté obmedzenia existujú, ktoré vyplývajú z ust. § 3 ods. 1 OZ, pričom neprímerané vysoké úroky ako úžeru rieši aj Trestný zákonník v ust. § 235, avšak ani táto právna úprava nerieši výšku úrokov; je podstatné uviesť aj, že hodnoty úrokov sú závislé od druhu úverov, sumy a dĺžky splácania, spôsobu ich zabezpečenia a v konajúcej veci nebolo čerpanie úveru viazané na dohodnutý účel úveru a teda jeho použitie nebolo žiadnym spôsobom obmedzované a úver v konajúcej veci ani nebol osobitným spôsobom zabezpečený, iba dohodou so spoludlžníkom, ktorá okolnosť, podľa názoru súdu, ovplyvňuje výšku úroku .

76. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal plný úspech v spore, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v rade 1/ a 2/, spoločne a nerozdielne, v rozsahu 100 %. Súd vychádzal z uplatnenej istiny pri posudzovaní úspechu žalobcu proti žalovaným, lebo príslušenstvo - doba omeškania, v ktorej bola žaloba zamietnutá, nebolo v žalobe ako samostatný nárok vyčíslené.

77. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.